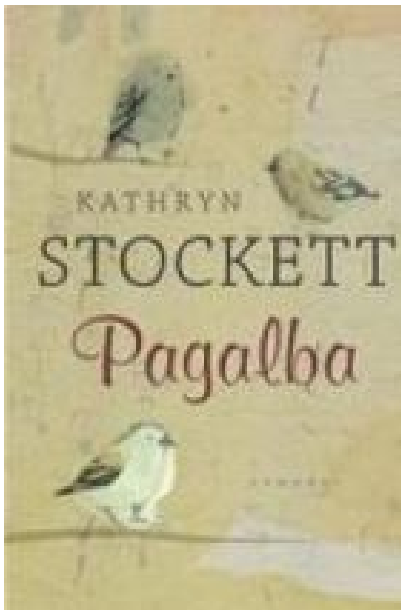

Pagalba

Nuostabi knyga. Jau seniai mane kas taip įtraukę buvo. Tikrai negaliu pasakyti, kad baltųjų ir juodaodžių santykiai yra man labai įdomūs, bet... ši knyga sakyčiau, bendražmogiška, tiesiog apie gyvenimą. Ir parašyta kažkaip taip... kad gali nemiegoti, o tik skaityti ir skaityti. Ir pabaiga patiko, tokia nei labai nusaldinta, nei labai gera, nei labai bloga. Nuoširdžiai rekomenduoju.

/SOFIJA5, 2011 birželis/

"Didžioji" šių metų nuograuža. Pradėjau skaityt ir visiškai viskas *kniso*. Dabar pardavinėju, niekaip negaliu *prastumt.*

/klopedija, 2011 birželis/

Dar vienas skaudus, bet optimistinė pabaiga skaitinys apie juodųjų ir baltųjų santykius Pietų Amerikoje apie 1964-uosius. Dar beliko "Paslaptinę bičių gyvenimą" perskaityt, ir bus trio. Šiaip knyga patiko, įtraukė, buvo ir liūdna, ir juokinga. Pagrindinės moteriškos nupieštos labai ryškiai, ypač juodosios. Nepagailėta spalvų ir jų šeiminkėms. Man tik kilo klausimas, kodėl dabar rašomos tokios knygos? Ar čia veikia kaltės jausmas, kaip Rusijos inteligentų prieš proletariatą? Viena pažįstama man pareiškė, kad nors įstatymai ir visa kita pasikeitė, žmonių mąstymas ten liko tas pats. Juk pagalvojus, kiek čia to laiko praėjo? Viena karta pasikeitė, na pusantrų. Atsvarai, ko gero, reikėjo ir platesnio blogietės juodaodės tarnaitės paveikslo. Bet yra tik trumpas epizodas. Žodžiu, ne šedevras, bet visai nebloga knyga.

/langana, 2011 rugpjūtis/